

במדינה

(המשך מעמוד 5)
 געת למדינת ישראל, אף היא בניסוח בתוך
 וחיובי: שובם של הפליטים לפלסטין.

ממשל צבאי

קבר בכאר

ההודעות היתה חגיגות. גולדה מאיר, או שרת העבודה, הנכה את הכביש המוביל לאום אל-פחם במשולש הקטן, נכבדי הכפר כיבדה בזבח חגיגי, עייפו את השפה הערבית בניסיון למצוא שבחים לשרה הנדיבה. אולם את שיא החגיגה הייתה תלמידה צעירה, רה, עאפף חגי סעיד, שקראה בפני השרה ברכה ארוכה מפרי עטה. בין היתר הביאה האזרחית הצעירה בקשה צנועה. "כבוד השרה הביאה עם הכביש מנוחה לרגלינו. מתי תביא השרה מנוחה לראשנו? הראשים לא נוצרו לשאת כדורים, אלא לחשוב כיצד לגדל טוב יותר את ילדינו."

השרה, שהתרגשה מהברכה עד צרידות בגרון, הבינה את הרמז. היא הבטיחה לכפר הצמא למים, מכון-מים זרני, שימנע מני שות הכפר את הצורך המכביד להביא מים מיהן לביתן על הראש.

סמל לשגשוג: מנורה. לאחר ההבטחות באו התוכניות. משך שלוש שנים הכינו פקודי משרד החקלאות ומשרד העבודה, מוזייגים בעצות הממשל הצבאי, את תוכניות מכון-המים. כשבשלו התוכניות באו הדרישות. תושבי הכפר התבקשו לתרום למפעל 15 אלף לירות, היתר, כך הבטיחו הפקידים, יבוא ממקורות ממשלתיים בצורת הלוואה לזמן ארוך.

עד שנחתמו התוכניות גדל הסכום ל-18 אלף ל"י. תושבי הכפר, הצמאים למים, הפציאו אף את היתרה. הם היו אסירי תודה לממשלה שהשלמה מכיסה את הסכום הדרוש: 90 אלף לירות.

קבלן בשם אהרונ, תושב רחובות, קיבל על עצמו את הקמת המכון. באר נקדחה, מכון המים נבנה וצנורות נמתחו לבתי הכפר. שלוש שנים לאחר הבטחת השרה הושלם מכון-המים. שרה-הפנים בעצמו בא לחנוך את המכון, שיתף אף את מפלגתו הוא בשושבנות-המים. כשסובב לבסוף, לאחר הגאומים הארוכים, את ברו המים הראשי, פרצו סילוונות גבוהים מצנורות שהותקנו במיוחד למאורע. בצורת סמל המדינה, המורה בת שבעת הקנים. תושבי הכפר הריצו בתודה — חלום עתיק יומין התגשם. **המחיר עולה.** זה היה ביום הראשון. ביום השני, לאחר שכל הצרכנים המחוברים לקו, ניסו את הפלא החדש, התברר כי הספק הבאר נמוך פי כמה מהמשוער, בקושי הספיקו המים לשתייה מצומצמת.

הכפר הפכה לקללה. בעקבות תור מים חד למים, שהנהיגה מועצת הכפר, פרצו המריבות בין החמולות השונות, הפכו לתגר רה כללית. תוצאה ראשונה לבאר החדשה: ארבעה פצועים שהועברו עוד באותו שבוע לבית-חולים. דומיית אבל ירדה על הכפר. לאחר חודש השתתק גם מכון המים. התברר שהמנוע החדש היה גל של גרוטאות, שהותקן במיוחד למאורע, נצבע צבע חדש, והובא למקום כדי לסיים שב את חייו. תושבי הכפר תבעו מנוע חדש, אולם לא נמצאה הרשות המוסמכת לתביעה זו: ה"ממשל הצבאי הפנה את התושבים למשרד החקלאות, משרד החקלאות הפנה אותם למשרד העבודה וחוזר חלילה. כשניסה מישור להתלונן זכה לתואר קומוניסט. חודשיים לאחר מכן, בעקבות המעצר ההמוני של מפגיני אחד במאי בכפר, נכלאו גם קומרי ניסטר-המים.

תוצאה נוספת לשערורית המים: מחיר פח מים, אותו הביאו חמרים מבארות הסביבה, שנע לפני הקמת המכון בין ששה לשבעה גרוש, המריא ל-17 גרוש. **ברכה אלמונית.** איש לא העז למי חות. מברק בחתימה מווייפת הורף לשר הפנים. ליצן אלמוני שלח לשרת העבודה לשעבר גלוית ברכה לשנה החדשה, כך אותה בשם נשות הכפר הסובלות כפליים. שום דבר לא הועיל. אחד ממורי הכפר, ש"קבע כי שכרו של חמור נושאים גדול כפליים ממשכורתו החדושה, שלח מכתב למפקד-המדינה, ביקשו לחקור את השערוריה. כל תשובה לא באה. 90 אלף הלירות שהשקיעה הממשלה, יחד עם אלפי הלירות ששילמו התושבים, נקברו בבאר עמוקה של שתיקה.

החודש הציע משרד החינוך מענק בסך של 20 אלף לירות למועצת אום-אל-פחם לבניית בית ספר. התנאי היחיד היה שבגם תושבי הכפר ישתתפו בבנייה בסכום סמלי. תשובת נכבדי הכפר: תודה, לא.

המוקש

המוסטן מתחת לקיטום של ערב אל-זוביידאת הוא שתיל של אורן. שעה שמאות דונאמים בסביבה הקרובה נשארו חשופים, מצאה ה"קסל הכרח לנטוע שתיל זה ודומיו דוקא בשדה-שעורה נובסת, השייך לבני השבט.

אחד הקרבות המשונים ביותר בכל תולדות מלחמת העצמאות נערך ב-15 באפריל 1948, במרומי הטר המשקיף על טבעון ושערי-העמקים. פלוגה של לוחמים עבריים, שגויסה ממשקי הסביבה, התקדמה לאורך האדווית, עד הגיעה אל בתיו הפוררים של כפר ערב אל-זוביידאת. שם, בשעה ארבע אחרי-הצהרים, בהתאם לתוכנית שנקבעה מראש, פתחו הלותמים באש. מן הכפר נשמעו יריות-תשובה, מצד התושבים הערבים.

הפעולה ארכה זמן קצר בלבד. בסופה נטלו התושבים הערבים את מטליתיהם, הצטרפו אל הנחל הגואה והולך של פליטים פלסטיניים מעבר לקו החזית העברית-ערבית. פלוגת אנשי המשקים השתלטה ללא אבידות על אחד הרכסים החיוניים ביותר באזור, שחלש על ישובי הסביבה ועל הכביש הראשי המקשר את חיפה עם העמקים. הכל התנהל לפי התוכנית.

תוכנית זו נקבעה בלילה הקודם, כאשר התגבנה דמות אלה אל אחד הבתים בקיבוץ שערי-העמקים. שם, בשיחה דרמטית, הסביר המפקד הערבי משבט אל-זוביידאת כי בני הכפר אינם יכולים עוד להמשיך ולעמוד בפני לחץ מפקדי הכנופיות הערביות בסביבה. רשדו חאגי איברהים, ראש הועד הזאומי בחיפה, תבע מהם לאתגר להצטרף לפעולות החבלה והמארבים נגד התחבורה והישובים העבריים. בהרים מסביב היה צבא ההצלה של קאוקג'י פעיל, לחץ על ערב אל-זוביידאת כי יראו גם הם מעט להט אנטר-ציוני.

עתה סיפר השליח: איננו יכולים יותר. אבל במקום למסור את הכפר לאנשי אל-קאוקג'י, אנתנו מעדיפים למסור אותו לידיכם. או סוכמה התוכנית: בשעה ארבע אחרי-הצהרים יעלו לוחמים עבריים על ההר השוכן במרום ההרים הסמוכים, יפתחו התקפת יריות מרוכזת. לא לעבר הכפר, כי אם באחור. התושבים הערביים, משיבי אף הם באש: לא לעבר התוקפים, כי אם באחור. כדי שנוכל לטעון כי עמנו בגבורה מול ההתקפה שלכם לפני שנואל לברוח, הסבירו.

אנשי המשק, מצידם, יעצו לשכונת עמהם את כל המטליתים ודברי-החיים הכובשים יתחייבו לשמור עליהם. כי לא יאונה להם רע. ישתכנו בני אל-זוביידאת בהרים הסמוכים ואדי מילק, כשבעה קילומטרים מן הכפר. כשתגמר המלחמה אינשאללה, הבטיחו בני הקיבוץ, "תחזרו לבתיכם."

★ ★ ★

עזרה רפואית מעבר לגבול

כך היה. ערב אל-זוביידאת נסוגו מ"כפרם, הציבו מאהל-פליטים בשטח הערבי, בי, ציפו ליום בו יוכלו לשוב הביתה. אנשי קאוקג'י האשימו את השבט במורד-לב ובי

מסים המחבלים בקליטה

כל שכבות העם מוכנות להביא קרבן למען קליטת עולים. הממשלה — לא! היא אינה חוסכת ואינה מקמצת בתקציבה, אלא ממילה על האזרחים מסים ממוסים שונים וגורמת להאמרת מחיריהם.

הממשלה מערערת את יציבות המשק ע"י מדיניות אינפלציונית מובהקת. הממשלה מסבירה את הטלת המסים הנוספים בצרכי קליטת העליה, אך מדיניותה הפיסקלית שמה לאל כל סכוי לקליטת העולים והשתרשותם במדינה.

הוא אשר אמרנו: מדיניותה הכלכלית והפיסקלית של הממשלה פוגעת בקליטת העליה, כי היא

- מייקרת את הייצור
- מחבלת ביצוא
- מרפה ירי משקיעים מקומיים וזרים
- ומורידה את מורל הצבור

תדרות הציונים הכלליים מפלגת המרכז

צירפתית

"בנייה הורה 74, תליאכוב 2, 3, 4, 6, 12 שעות שיחה, דקדוק, כתיב,

הבוקר והערב

קבוצות נפרדות. (פרט ליום ר')

מזה?

התהום הן

שיטתנו הבדוקה מאפשרת

★ מניעת נשירת שערות

★ הצמחת שער חדש

אחריות גמורה

במקרה של אי-הצלחה יוחזר כסף

רובינס קוסמטיקום

בנהלת מר א. רובין ביאקוסמטיקאי מדולמם

תליאכוב, רח' פינמקר 2, טל. 22128. חיפה, הרצל 1